

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Tisk a informace

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 34/09

23. dubna 2009

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-544/07

Uwe Rüffler v. Dyrektor Izby Skarbowej we Wrocławiu Ośrodek Zamiejscowy w Wałbrzychu

PŘÁVO SPOLEČENSTVÍ BRÁNÍ ODMÍTNUTÍ SNÍŽENÍ DANĚ Z PŘÍJMU O PŘÍSPĚVKY NA ZDRAVOTNÍ A NEMOCENSKÉ POJIŠTĚNÍ ZAPLACENÉ V JINÉM ČLENSKÉM STÁTĚ

Takové omezení nároku na snížení, jako je omezení stanovené polskými právními předpisy, je omezením svobody pohybu a pobytu, které není objektivně odůvodněné

Podle polských právních předpisů mohou být od daně z příjmu odečteny pouze příspěvky na zdravotní a nemocenské pojištění zaplacené polskému orgánu pojištění.

Pan U. Rüffler nejprve žil v Německu, kde vykonával závislou činnost, a poté se usadil v Polsku, kde od roku 2005 trvale žije jakožto důchodce. V okamžiku vzniku sporu v původním řízení byly jedinými příjmy U. Rüfflera dva důchody pobírané v Německu, a sice invalidní důchod zdaněný v témže členském státě a profesní starobní důchod vyplácený společností Volkswagen zdaněný na polském území.

V roce 2006 požádal U. Rüffler polskou daňovou správu, aby byla daň z příjmu, kterou je povinen odvést v Polsku na základě profesního starobního důchodu, který pobírá v Německu, snížena o částku příspěvků na zdravotní a nemocenské pojištění, které zaplatil v Německu.

Vzhledem k tomu, že jeho žádost byla zamítnuta, podal U. Rüffler žalobu u Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu (správní soud Wojvodství Wrocław), který se Soudního dvora dotázal na slučitelnost omezení nároku na snížení daně s právem Společenství.

Soudní dvůr nejprve připomněl, že osoba, která po odchodu do důchodu opustí členský stát, jehož je státním příslušníkem a ve kterém vykonávala veškerou profesní činnost, za účelem zřízení svého bydliště v jiném členském státě, využívá práva volného pohybu a pobytu občanů Unie v členských státech přiznaného Smlouvou o ES.

Soudní dvůr dále zdůraznil, že možnosti, které Smlouva otevírá v oblasti svobody pohybu, by se totiž nemohly zcela naplnit, pokud by státní příslušník členského státu mohl být odrazen od jejich využití překážkami kladenými jeho pobytem v hostitelském členském státě z důvodu vnitrostátní právní úpravy, která jej sankcionuje z pouhého důvodu, že jich využil.

Soudní dvůr konstatoval, že takové právní předpisy, jako jsou předpisy stanovené v polském právu, zavádějí rozdílné zacházení mezi poplatníky-rezidenty podle toho, zda příspěvky na zdravotní a nemocenské pojištění, které mohou být odečteny od částky daně z příjmu dlužné v Polsku, byly, nebo nebyly zaplacený v rámci vnitrostátního povinného systému zdravotního a nemocenského pojištění. Na základě těchto právních předpisů mají právo na snížení daně pouze poplatníci, jejichž příspěvky na zdravotní a nemocenské pojištění byly zaplacený v členském státě zdanění.

Soudní dvůr poukázal na to, že poplatníci-rezidenti, kteří platí příspěvky do polského systému zdravotního a nemocenského pojištění, a poplatníci-rezidenti, kteří spadají do systému povinného zdravotního a nemocenského pojištění jiného členského státu, se nacházejí ve srovnatelných situacích, pokud jde o zásady zdanění, v rozsahu, v němž v Polsku oba poplatníci podléhají neomezené daňové povinnosti.

Zdanění jejich příjmů v tomto členském státě tak musí být prováděno podle stejných zásad, a tedy na základě stejných daňových výhod, mezi něž patří nárok na snížení daně z příjmu.

Vnitrostátní právní předpisy v rozsahu, v němž podmiňují přiznání daňové výhody na základě příspěvků na zdravotní a nemocenské pojištění tím, že tyto příspěvky byly zaplacený polskému orgánu zdravotního a nemocenského pojištění, a vedou k tomu, že je tato výhoda odepřena poplatníkům, kteří zaplatili příspěvky orgánu nacházejícímu se v jiném členském státě, znevýhodňují poplatníky, kteří jako U. Rüffler využili své svobody pohybu tím, že opustili členský stát, ve kterém vykonávali veškerou svou profesní činnost, s cílem usadit se v Polsku.

Soudní dvůr má za to, že takové omezení nároku na snížení daně z příjmu, jaké je stanoveno v polském právu, představuje omezení svobody pohybu a pobytu na území členských států, které není objektivně odůvodněné.

Okolnost, že německý orgán povinného pojištění hradí pouze náklady na služby skutečně poskytnuté U. Rüfflerovi a že jeho příspěvky nepřispívají k financování polského systému zdravotního a nemocenského pojištění, pokud nemá prospěch z dávek v nemoci, není v tomto ohledu relevantní.

Soudní dvůr uvedl, že skutečnost, že náklady na služby zdravotní péče poskytnuté německým státním příslušníkům s bydlištěm v Polsku jsou propláceny polskému Národnímu fondu zdraví příslušným německým orgánem pojištění, vyplývá z použití právních předpisů Společenství týkajících se koordinace systémů sociálního zabezpečení¹.

Soudní dvůr rovněž připomněl, že skutečnost, že členské státy nemají možnost určit, v jakém rozsahu se použijí jejich vlastní právní předpisy nebo předpisy jiného členského státu, protože jsou povinny dodržovat platná ustanovení práva Společenství, brání tomu, aby se členský stát ve skutečnosti snažil prostřednictvím daňových opatření kompenzovat neexistenci účasti a výběru příspěvků do svého systému sociálního zabezpečení.

Soudní dvůr dospěl k závěru, že členský stát nemůže posuzovat méně příznivě pobyt a zdanění poplatníků-rezidentů, kteří na základě právních předpisů Společenství týkajících se koordinace systémů sociálního zabezpečení platí příspěvky do systému sociálního pojištění jiného členského státu.

¹ Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, ve znění pozměněném a aktualizovaném nařízením Rady (ES) č. 118/97 ze dne 2. prosince 1996 (Uř. věst. L 28, s. 1; Zvl. vyd. 05/03, s. 3).

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

Dostupné jazyky: BG ES CS DE EL EN FR IT NL PL RO SK SL

Úplný text rozsudku se nachází na internetové stránce Soudního dvora

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=CS&Submit=rechercher&numaff=C-544/07>

Zpravidla ho lze konzultovat od 12 hod SEČ v den vydání.

Pro více informací kontaktujte prosím Balázse Lehoczkého

Tel.: (00352) 4303 5499 Fax: (00352) 4303 2028